

Zdaniem skarżących pozwana nie wyjaśnia, w jaki sposób zastosowane współczynniki uwzględniają te istotne okoliczności.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2020 r. – FJ i in. / ESDZ

(Sprawa T-619/20)

(2020/C 433/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: FJ i 5 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności swoich rozliczeń wynagrodzenia za grudzień 2019 r., ponieważ w rozliczeniach tych po raz pierwszy zastosowano współczynniki korygujące ustalone z mocą wsteczną od dnia 1 kwietnia i od dnia 1 lipca 2019 r.;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą zarzuty dotyczące naruszenia art. 64 i 65 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), naruszenia zasady równego traktowania w zakresie równoważności siły nabywczej oraz oczywistego błędu w ocenie.

Skarżący uważają, że w celu ustalenia współczynnika korygującego stosowanego do wynagrodzenia skarżących pełniących służbę poza terytorium Unii Eurostat musi zebrać dane specyficzne dla ich miejsca zatrudnienia, zgodnie ze szczegółowymi zasadami stosowania art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego, określonymi w załączniku XI do tego regulaminu.

Podnoszą oni również, że współczynniki ustalone w ramach międzynarodowego porozumienia o współpracy między Eurostatem, OECD i ONZ zostały obniżone w okresie od stycznia 2018 r. do stycznia 2019 r. z 239,7 do 94,0, podczas gdy w tym samym okresie współczynniki stosowane do wynagrodzeń pracowników ONZ zostały podwyższone w celu uwzględnienia inflacji. W 2017 r. frank kongijski (CDF) doświadczył gwałtownej dewaluacji w stosunku do dolara (USD) i euro, w połączeniu z wysoką inflacją, która doprowadziła do znacznego wzrostu cen dolara, jak wynika z analiz MFW.

Zdaniem skarżących pozwana nie wyjaśnia, w jaki sposób zastosowane współczynniki uwzględniają te istotne okoliczności.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2020 r. – Les Mousquetaires i ITM Entreprises / Komisja

(Sprawa T-625/20)

(2020/C 433/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Les Mousquetaires (Paryż, Francja), ITM Entreprises (Paryż) (przedstawiciele: adwokaci N. Jalabert-Doury i K. Mebarek)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 lipca 2020 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (sprawa AT.40466 – Alliance Casino i Intermarché);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia prawa do skutecznego środka prawnego na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 i 102 TFUE] Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1) oraz brak podstawy prawnej, ponieważ zaskarżona decyzja wymaga od skarżących wskazania spotkań oraz ponownego złożenia dowodów wcześniej zatrzymanych przez Komisję, których nieważność stwierdził już Sąd Pierwszej Instancji Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2020 r. – Delifruit / Komisja

(Sprawa T-629/20)

(2020/C 433/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Delifruit, SA (Guayaquil, Ekwador) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, P. Sellar i S. Saez Moreno, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu, zmienionego sprostowaniem do rozporządzenia Komisji (UE) nr 2020/1085, w zakresie w jakim ustala on najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości chloropiryfosu w bananach w wysokości 0,01 mg/kg; oraz,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 2020/1085 z dnia 23 lipca 2020 r. zmieniające załączniki II i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości chloropiryfosu i chloropiryfosu metylowego w określonych produktach lub na ich powierzchni⁽¹⁾, zmienione sprostowaniem do rozporządzenia Komisji (UE) nr 2020/1085⁽²⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez brak uwzględnienia istotnego czynnika (merytorycznego badania kwestionującego jeden z rzekomych powodów ustalenia najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości), który doprowadził do wydania zaskarżonego aktu, tym samym naruszyła także art. 14 ust. 2 lit. a) i f) rozporządzenia 396/2005, które wymaga, aby wszystkie istotne i dostępne dane zostały uwzględnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 24.7.2020 R., s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 245, 30.7.2020 R., s. 33.